

There are no translations available.



Prin 1986, timp de 18 luni, am proiectat detalii de finisaj pentru **Casa Poporului**. Eram cam 300 de arhitecti detasati in sediul Electrolux, pe Calea Victoriei. Conditile erau grele. Iarna am avut si 2°C in birou, proiectam cu manusi si caciula. La pranz se putea lua masa la cantina, cu pret modest, iar o supa calda era chiar o binefacere. Stateam la masa cu George Marculet, sotul Ancai Petrescu.

Seful de sectie, S. Manolescu, nu ma putea angaja: nu eram membru PCR. Mai discutam impreuna unele optiuni. Doream sa pun granit, mai rezistent, pe trepte. Manolescu a hotarat sa se puna marmura alba. Mi-a propus sa raman detasat inca un an.

Am refuzat politicos. Imi displacea arhitectura fara comunicare si cu bariere. Nu aveai acces in cladire in primul an, daca nu lucrai direct cu Anca Petrescu. Nu stiai cum e in stanga, in dreapta, mai sus sau mai jos. Nu puteai vorbi cu beneficiarul. Nu puteai consulta constructorul. Exista un sef al coordonarii, dar coordonarea lipsea total.

Pe coridoare mari se intalneau corpuri gandite diferit: deschideai o usa de 4x4 m; in spatele ei era alta de 3x5 m. Ridicari topografice precise aratau diferente de nivel de 1,7 m la acelasi etaj, intre puncte opuse ale casei. E drept ca erau 400 m intre ele. **Casa Poporului** s-a construit pe cultul personalitatii.

"Un asemenea Om se naste o data la o mie de ani" - i se spunea lui Ceausescu. Revenit din Nigeria imediat dupa cutremurul catastrofal din 1977, "Omul" si-a gasit casa din Primaverii devastata, caci fusese fundata pe aluviuni. A intrebat unde sa se mute.

Putine puncte din **Bucuresti** sunt cu adevarat sigure - i s-a raspuns. Casa lui era pe malul lacului. S-a hotarat sa-si faca alta intr-un loc mai sigur pentru viitorul seism. Cutremurul din 1977 a fost un bun pretext pentru demolarile care au urmat. De ce nu? Cutremurele schimba **Bucurestiul** de doua ori pe secol.

Cu atat mai mult are dreptul sa-l schimbe „cel care vine doar o data la un mileniu“. S-a decis sa rada o parte din orasul istoric, sa construiasca un nou centru civic. Cel mai sigur loc e Dealul Arsenalului, de pe cornisa inalta a Dambovitei – i s-a spus. Adica pe locul denumit si **Curtea Arsa**, un cartier ocupat partial de arsenalul armatei.

Initial, pe vremea domnilor fanarioti, Alexandru Ipsilanti construisese in 1775 in Dealul Spirii un fel de centru civic numit „Curtea Noua“, care a avut un destin destul de dramatic. A ars prima data in 1789, apoi din nou in 1796. Grav afectata de cutremurul „cel Mare“, din 1802, mistuita de flacari in 1812, chiar in noaptea instalarii ca domn a lui Ioan Gh. Caragea, bantuita de ciuma pe timpul aceluiasi domnitor, parte a orasului istoric, **Curtea Arsa** a ramas aproape neschimbata din anul 1911.

Text: Andrei Pandele

Pentru a citi si despre forturile orasului **Bucuresti**, accesati [aceasta sectiune](#) a site-ului nostru.

[Citeste mai mult...](#)

Sursa: www.natgeo.ro